NORAKSTS

Lietas Nr. C30654416
Lietas arhīva Nr. C-2296-17/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 20.martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas
tiesnese I.Pujate
ar tiesas sēdes sekretāri L.Franci,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2016.gada 14.jūlijā SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītājs) cēla Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. A/ (turpmāk arī – atbildētāja) par īres maksas un saņemto pakalpojumu maksājumu parāda piedziņu.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja (pirms reorganizācijas – Rīgas pašvaldības sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Purvciema nami") apsaimniekošanā, saskaņā ar 07.06.2011. Rīgas domes lēmumu Nr.3291 "Par dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma projekta apstiprināšanu un atsevišķu Rīgas domes lēmumu atzīšanu par spēkā zaudējošiem" (2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgums Nr.RD-11-910-lī, pirms tam 2003.gada 18.februāra Nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums Nr.DI-03-81-lī) atrodas māja /adrese/, Rīgā.

Ar 2008.gada 25.februāra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu (turpmāk – spriedums), nospriests izbeigt 1998.gada 3.jūnija dzīvojamās telpas īres līgumu ar atbildētāju par dzīvojamo telpu Nr.112, /adrese/, izlikt atbildētāju no minētās telpas, bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas un piedzīt parādu par laika periodu uz 2007.gada martu kopā 1 871,28 LVL. Spriedums stājies spēkā 31.03.2008.

Tiesas izsniegto izpildu rakstu par izlikšanu, prasītājs 2009.gada 13.oktobrī nosūtīja zvērinātam tiesu izpildītājam A.Glumovam.

Atbildētāja minēto telpu lietoja kopš 1998.gada 3.jūnija un līdz pat nodošanai prasītājam, proti, 14.03.2013., ko apliecina akts.

Kā norādīts spriedumā, atbildētāja kopš ievietošanās brīža nav norēķinājusies par īres maksu, saņemtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem līdz pat telpas atbrīvošanas dienai, kā rezultātā radies maksājumu parāds.

Pamatojoties uz piedzenamās summas aprēķina, atbildētājas parāds par īres maksu, apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem sāka veidoties no 2007.gada jūnija un uz 2013.gada 14.martu sastādīja 4 015,01 *euro*.

Īres maksas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parāds aprēķināts saskaņā ar sniegtajiem pakalpojumiem, aprēķiniem un ieņēmumiem par iepriekš minēto periodu.

16.02.1993. likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.pants nosaka, ka dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam vai apakšīrniekam ir dzīvojamās telpas īres vai apakšīres līgums.

Tā kā atbildētāja labprātīgi parādu nav apmaksājusi, prasītājam nav citas izvēles kā celt tiesā prasību.

Latvijas Republikas 21.06.1995. likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītā daļa nosaka, ka pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanu dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai.

Dzīvojamās telpas īres maksa, samaksa par apsaimniekošanas un komunāliem pakalpojumiem, norēķināšanās kārtība par saņemtajiem pakalpojumiem tiek noteikta, pamatojoties uz Rīgas domes atsevišķiem lēmumiem un 12.12.2006. MK noteikumiem Nr.999 "Kārtība, kādā dzīvojamās telpas īrnieks un izīrētājs norēķinās ar pakalpojumu sniedzēju par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu".

[1.2] Ievērojot minēto un pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2. un 5.pantu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, Civillikuma 1779.pantu, prasītājs lūdz piedzīt no /pers. A/ par labu prasītājam pamatparādu 4 015,01 *euro* un tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt prasītājam tiesības saņemt līdz sprieduma izpildei 6% likumiskos procentus gadā no pamatparāda summas.

[2] Ņemot vērā to, ka atbildētājai nav deklarētās dzīvesvietas adreses, 2016.gada 15.jūlijā atbildētājai uz prasības pieteikumā norādīto pēdējo zināmo atbildētājas adresi ierakstītā pasta sūtījumā nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2016.gada 16.augustam.

Atbildētāja nedz norādītajā termiņā, nedz līdz lietas izskatīšanai pēc būtības rakstveida paskaidrojumus par iesniegto prasību nav sniegusi.

[3] Prasītāja pārstāvis uz 2017.gada 20.marta tiesas sēdi nav ieradies.

Tiesā saņemts prasītāja pārstāvja iesniegums, kurā norādīts, ka sakarā ar prasītāja pilnvarotā pārstāvja aizņemtību citā tiesas procesā Zemgales apgabaltiesā, prasītāja pārstāvis lūdz tiesu izskatīt civillietu bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

Papildus prasītāja pārstāvis norāda, ka prasība tiek uzturēta pilnā apmērā un lūdz to apmierināt pilnā apmērā.

[4] Atbildētāja uz 2017.gada 20.marta tiesas sēdi nav ieradusies, neinformējot tiesu par neierašanās iemesliem un nelūdzot lietas izskatīšanu atlikt.

Ņemot vērā to, ka atbildētājai nav deklarētās dzīvesvietas adreses, atbildētāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 59.panta pirmās daļas prasībām, aicināta uz tiesas sēdi, publicējot tiesas pavēstes saturam atbilstošu informāciju oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesī".

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 59.panta ceturto daļu tiesa var izskatīt lietu bez atbildētāja piedalīšanās, ja pagājis ne mazāk kā viens mēnesis no aicinājuma publikācijas dienas oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

Ņemot vērā to, ka atbildētājas dzīvesvieta nav zināma un ievērojot faktu, ka aicinājums atbildētājai ierasties uz 2017.gada 20.marta tiesas sēdi publicēts oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" 2017.gada 17.februārī, un kopš sludinājuma publicēšanas ir pagājis vairāk kā viens mēnesis, ir pamats uzskatīt ka atbildētājai tiesas sēdes vieta un laiks paziņots savlaicīgi, likumā noteiktā kārtībā, un, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktos pamatus tiesas pienākumam atlikt lietas izskatīšanu, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 244.^{4} panta ceturto daļu nolēma lietu izskatīt bez atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē.

M o t ī v u d a ļ a

[5] Pārbaudot un novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[6] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības – nav ieradusies uz tiesas sēdi, nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

[7] Likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītajā daļā noteikts, ka pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai.

Lietas materiāliem pievienotais 2003.gada 18.februāra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums Nr.01-03-81-lī un 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgums Nr.RD-11-910-lī apstiprina, ka prasītājs (pirms reorganizācijas – Rīgas pašvaldības uzņēmums bezpeļņas organizācija namu pārvalde "Purvciems" un Rīgas pašvaldības sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Purvciema nami") uz līguma pamata apņēmies apsaimniekot Rīgas pilsētas pašvaldības īpašumā, valdījumā vai pārvaldīšanā esošos nekustamos īpašumus, kas minēti līguma pielikumā Nr.1, tostarp /adrese/ *(lietas 12. - 32.lapa).*

[8] Atbilstoši Civillikuma 1402.panta noteikumiem, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Kā redzams no lietas materiāliem, 1998.gada 3.jūnijā starp prasītāju un atbildētāju, pamatojoties uz Rīgas domes Komunālā departamenta dzīvokļu pārvaldes rekomendāciju Nr.007959, noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums (turpmāk – īres līgums), ar kuru atbildētājas /pers. A/ kā īrnieces lietošanā nodota dzīvojamā telpa /adrese/. Līgums noslēgts uz nenoteiktu laiku un īrniece apņēmusies veikt maksājumus par dzīvojamo telpu *(lietas 33.-39.lapa).* Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka starp prasītāju un atbildētāju tikušas nodibinātas saistību tiesiskās attiecības.

No lietas materiāliem redzams, ka ar spēkā stājušos Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2008.gada 25.februāra spriedumu lietā Nr.C30195207 nolemts izbeigt 1998.gada 3.jūnija dzīvojamās telpas /adrese/, īres līgumu ar /pers. A/ un izlikt /pers. A/ ar viņai piederošām mantām no dzīvokļa /adrese A/ bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, kā arī piedzīt no /pers. A/ par labu SIA "Purvciema nami" īres un pamatpakalpojuma maksājumu parādu 1 662,71 LVL par laiku līdz 2007.gada martam, tiesas izdevumus 208,57 LVL *(lietas 40. – 43.lapa).* Spriedums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 31.martā un izsniegts izpildu raksts tiesas sprieduma piespiedu izpildei.

Kā redzams no lietas materiāliem, tiesas izsniegtais izpildu raksts 2009.gada 13.oktobrī iesniegts zvērinātam tiesu izpildītājam piespiedu izpildes nodrošināšanai, lūdzot piemērot piespiedu izpildes līdzekli – atbildētājas izlikšanu no dzīvojamās telpas *(lietas 44.lapa).*

Lietas materiāliem pievienotais paziņojums par atbrīvojušos pašvaldības dzīvojamo telpu apstiprina, ka atbildētāja atbrīvojusi dzīvojamo telpu /adrese/, 2013.gada 14.martā, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2008.gada 25.februāra spriedumu lietā Nr.C30195207 *(lietas 45.lapa).*

[9] Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 44.pants noteic, ka personas, kas patvarīgi – bez dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas – aizņēmušas dzīvojamās telpas, izliek tiesas ceļā bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, piedzenot visus zaudējumus, kas saistīti ar telpu nelikumīgu aizņemšanu un izlikšanu no tām.

Civillikuma 1770.pantā ir noteikts, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums, savukārt atbilstoši Civillikuma 1775.pantam katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Civillikuma 1779.pantā noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Tiesību doktrīnā atzīts, ka zaudējumu atlīdzināšanas prasījuma un piedziņas pamati ir šādi: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgajos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību *(sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 209.lpp.).*

Lietā nav strīda par faktu, ka atbildētāja laika periodā no 2008.gada 1.aprīļa, kad stājās spēkā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2008.gada 25.februāra spriedums lietā Nr.C30195207, līdz 2013.gada 14.martam, kad atbildētāja atbrīvojusi dzīvojamās telpas /adrese/, faktiski lietojusi minēto dzīvojamo telpu bez tiesiska pamata, tādējādi patvarīgi aizņemot dzīvojamās telpas, jo tiesas rīcībā nav iesniegti pierādījumi, kas ļautu secināt, ka atbildētāja minētajā laika periodā dzīvojamo telpu lietojusi saskaņā ar tiesiski noslēgtu dzīvojamās telpas īres līgumu.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka atbildētājas rīcība, ilgstoši lietojot dzīvojamo telpu bez tiesiska pamata, neatbrīvo atbildētāju no pienākuma maksāt īres maksu un maksu par saņemtajiem pakalpojumiem par attiecīgo laika periodu, kad atbildētāja turpinājusi izmantot dzīvojamo telpu, un atbildētājas rīcība, neveicot minētos īres maksas un maksas par saņemtajiem pakalpojumiem maksājumus, ir radījusi zaudējumus prasītājam Civillikuma 1770.panta izpratnē.

[9] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas 4 015,01 *euro* kā īres maksas un saņemto pakalpojumu maksājumu parādu par laiku no

2007.gada jūnija līdz 2013.gada 14.martam.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājs ir nodrošinājis atbildētājai pakalpojumus, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu arī par laiku, kad atbildētāja patvarīgi aizņēmusi dzīvojamo telpu /adrese/. Atbildētāja nav iesniegusi tiesai ziņas, kas dotu pamatu atzīt, ka viņai bijusi liegta iespēja izmantot dzīvokli vai ar tā lietošanu saistītos pakalpojumus.

[10] Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 11.[1] panta pirmā daļa noteic, ka pašvaldībām piederošo dzīvojamo telpu īres maksu nosaka attiecīgās pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija pašvaldības domes noteiktajā kārtībā, ievērojot šā panta otrās daļas noteikumus".

Pašvaldībai piederošo dzīvojamo telpu īres maksas apmērs noteikts Rīgas domes 2011.gada 29.marta lēmumā Nr.2850 "Par Rīgas pilsētas pašvaldības īpašumā vai valdījumā esošo dzīvojamo telpu īres maksas noteikšanas kārtību", paredzot, ka dzīvojamo telpu īres maksu dzīvojamām telpām Rīgas pilsētas pašvaldības īpašumā vai valdījumā esošajās dzīvojamās mājās, kā arī atsevišķiem dzīvokļiem un dzīvojamām telpām veido dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu daļa, kas ir proporcionāla attiecīgās izīrētās dzīvojamās telpas platībai un kuru kalendārajam gadam nosaka attiecīgās dzīvojamās mājas pārvaldnieks, kā arī pelņa, kuras apmērs noteikts šī lēmuma 2.punktā *(lietas 48.lapa).*

Līdz minētā lēmuma pieņemšanai Rīgas pašvaldības dzīvojamo telpu īres maksu noteica Rīgas domes 2007.gada 12.jūnija lēmums Nr.2521 "Par dzīvojamo telpu īres maksas noteikšanu Rīgas pilsētas pašvaldības īpašumā vai valdījumā esošajām dzīvojamām mājām, dzīvokļiem vai dzīvojamām telpām".

[11] Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos, savukārt maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā.

Kā redzams no lietas materiāliem, prasītājs izrakstījis atbildētājai rēķinus, norādot gan ikmēneša maksājumu apmēru, gan īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem parāda apmēru, kā arī kārtējā rēķina apmaksas termiņu *(lietas 54. - 55.lapa)*.

Atbildētāja nav iesniegusi tiesai ziņas, kas dotu pamatu uzskatīt, ka atbildētāja būtu apstrīdējusi izrakstīto rēķinu pamatotību, kā arī tiesai nav iesniegtas ziņas, kas ļautu secināt, ka atbildētāja nav saņēmusi komunālos pakalpojumus vai pierādījumus, kas ļautu uzskatīt, ka pastāv pretrunas starp parāda aprēķinā norādītajām summām par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem ar faktiski saņemto pakalpojumu apjomu.

Lietas materiāliem pievienotais prasītāja sagatavotais piedzenamās summas aprēķins apstiprina, ka atbildētāja ilgstoši nav veikusi maksājumus par īres maksu un komunālajiem maksājumiem, līdz ar to atbildētājas pamatparāda apmērs par laiku no 2007.gada jūnija līdz 2013.gada martam veido 4 015,01 *euro (lietas 51.-53.lapa).*

Atbilstoši Civillikuma 1828.panta prasībām, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas ir jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, savukārt Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu tas, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs informējis atbildētāju par parāda apmēru, nosūtot ikmēneša rēķinus.

Ņemot vērā to, ka atbildētājai bija pienākums veikt īres maksas un maksas par saņemtajiem pakalpojumiem maksājumus arī par laika periodu, kad atbildētāja bez tiesiska pamata turpināja lietot dzīvojamo telpu, neatbrīvojot dzīvojamo telpu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2008.gada 25.februāra spēkā stāšanās, un tiesai nav iesniegti pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt prasītāja apgalvojumu, ka atbildētājai bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo platību un saņemt apsaimniekošanas un komunālos pakalpojumus, kā arī ziņas par tādiem faktiem, kas dotu pamatu apšaubīt prasītāja sagatavotā parāda aprēķina atbilstību faktiski sniegtajiem un saņemtajiem pakalpojumiem, un pierādījumi tam, ka atbildētāja būtu veikusi samaksu par minētajiem pakalpojumiem, tiesa atzīst, ka prasība par zaudējumu piedziņu 4 015,01 *euro* apmērā, ko veido prasītāja nesaņemtā īres maksa un maksa par saņemtajiem pakalpojumiem par laiku no 2007.gada jūnija līdz 2013.gada martam, ir pamatota un apmierināma, piedzenot minēto summu no atbildētājas.

[12] Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā.

Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6 % no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 4 015,01 *euro*, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Civilprocesa likuma 33.pants noteic, ka tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5. un 6.punktam ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi, kā arī izdevumi, kas saistīti ar sludinājuma ievietošanu laikrakstā.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētājas prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 395,34 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro,* ko prasītājs samaksājis, iesniedzot prasību tiesā, kā arī prasītāja samaksātie izdevumi par sludinājuma ievietošanu oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" 14,94 *euro* apmērā.

[14] Civilprocesa likuma 204[1].pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 190., 193., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, **4 429,99 *euro*** (četri tūkstoši četri simti divdesmit deviņi *euro* un deviņdesmit deviņi centi), kas sastāv no:

- zaudējumiem 4 015,01 *euro*;
- valsts nodevas 395,34 *euro*;
- ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 19,64 *euro*.

Samaksa prasītāja labā izdarāma vienā no kredītiestādēm: AS Citadele banka, LV83PARX0013044380019; AS "DNB banka", LV63RIKO0002013197596.

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks" tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% gadā, no nesamaksātās zaudējumu pamatsummas 4 015,01 *euro*, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noteikt /pers. A/ sprieduma labprātīgai izpildei termiņu – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2017.gada 20.marts.

Tiesnese I.Pujate